

prima instanță – A. Andronic dosarul nr. 3ra-1129/15
instanța de apel – D. Manole, S. Arnăut, E. Fistican

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Șaptefrați Victor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Șaptefrați Victor împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Șaptefrați Victor și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 noiembrie 2014 de respingere a acțiunii,

c o n s t a ță

La 18 iulie 2013 Șaptefrați Victor a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 07 iunie 2013 s-a adresat cu o cerere către Consiliul Municipal Chișinău privind atribuirea unui lot de pământ pentru construcția casei de locuit particulară în limitele normelor stabilite de legislația în vigoare, reieșind din prevederile art. 11 Codul funciar care stabilește ca autoritățile administrației publice locale atribuie familiilor noi formate terenuri fără plată pentru construcția caselor de locuit. Prin răspunsul primit de la Direcția generală arhitectură și urbanism a Consiliului municipal din 20 iunie 2013 nr. 21/735 cererea acestuia a fost soluționată prin prisma normelor stabilite la art.77 alin. (5) din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală. Răspunsul dat îl consideră neîntemeiat și care îi lezează drepturile ocrotite de lege.

Menționează reclamantul că la data de 27 octombrie 2012 a format o familie și nu dispune de spațiu locativ sau alte bunuri imobiliare cu drept de proprietate, locuiește cu părinții și sora împreună cu copilul de 6 luni.

Consideră reclamantul că Consiliului Municipal Chișinău neîntemeiat a făcut referire la prevederile art. 77 alin. (5) din Legea privind administrația publică

locală din 28 decembrie 2006, pe motiv că terenurile pentru construcția individuală se atribuie conform prevederilor Codului funciar.

Mai mult susține reclamantul că la caz nu sunt aplicabile nici prevederile Legii privind administrația publică locală, or nu poate fi vorba despre îmbunătățirea condițiilor de trai deoarece în aceste cazuri aplicabile sunt prevederile actelor normative care nemijlocit reglementează modul de atribuire a terenurilor, și anume art. 11 Codul funciar.

Indică reclamantul că în conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (8) lit. c) din Legea privind administrarea și deținerea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007 nu se permite înstrăinarea cu titlu gratuit sau darea în comodat persoanelor fizice sau persoanelor juridice cu capital privat a bunurilor domeniului privat al statului sau al unității administrativ-teritoriale, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri reprezintă terenuri care se atribuie persoanelor fizice pentru construcția de case individuale, în conformitate cu legea. Astfel, din conținutul acestor reglementări, atribuirea terenurilor fără plată familiilor nou-formate se prezumă a fi făcute în lipsa licitației publice.

Conform art. 3 al Legii nr.431 din 19 aprilie 1995 privind statutul mun. Chișinău, municipiul Chișinău este o unitate administrativ-teritorială divizată în 5 sectoare, iar art. 13 al aceleiași legi stabilește că autoritățile administrației publice prin care se realizează autonomia locală în municipiu sunt - consiliul municipal ca autoritate reprezentativă, primăria municipiului și primarul municipiului ca autoritate executivă. Consideră reclamantul că prevederile art. 11 Cod Funciar se răsfrâng și asupra municipiului Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) al Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, consiliul local decide vânzarea, privatizarea, concesionarea sau darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii, decide atribuirea și propune schimbarea destinației terenurilor proprietate a statului după caz în condițiile legii.

Consideră reclamantul că cererea privind atribuirea unui teren trebuia să fie satisfăcută de Consiliul mun. Chișinău și nu respinsă de Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare a Consiliului mun. Chișinău.

Cere reclamantul obligarea consiliului municipiului Chișinău să-i atribuie un sector de teren pentru construcția casei de locuit individuale în conformitate cu art. 11 Cod Funciar.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 noiembrie 2014 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată declarată de Șaptefrați Victor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, apelul declarat de către Șaptefrați Victor a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 noiembrie 2014.

La 26 iunie 2015 Șaptefrați Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în fond.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În motivarea recursului a invocat că consideră decizia instanței de apel ilegală, neîntemeiată și care urmează a fi casată.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șaptefrați Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Șaptefrați Victor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Șaptefrați Victor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Șaptefrați Victor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Galina Stratulat